

شنبه‌های چالشی روزنامه صبا

آیا تئاتر ما بر هویت فرهنگی کشورمان منطبق است؟

کودک است. این تقسیم‌بندی‌ها درست است و این نباید شامل دو تا تئاتر شود. همه تئاترهای ما باید دارای سیاست روشن، برنامه روشن و مدیر شایسته باشند. یادتان نرود این نکته از همه مهم‌تر است. مهم‌ترین ویژگی تئاتر، مدیر و برنامه‌های آن مدیر است. در حالی که در تمام دنیا مدیران تئاتر، کارگردانان صاحب نام، صاحب سبک و در سطح ملی با ارزش‌اند. اصلاً کارگردان و مدیر تئاتر به آن تماشاخانه هویت می‌بخشد و وزارتخانه دخالتی در کارش نمی‌کند، دست او را باز می‌گذارد. برای این که فرد صاحب‌نظری است و دارای یک وجهه اجتماعی هنری بزرگ است. او تعیین می‌کند چه آثاری اجرا شود، بدون دخالت وزارتخانه و نهادهای دیگر. ما این‌ها را نداریم. کسانی را در راس تماشاخانه‌ها گذاشته‌اند که دارای این ویژگی‌ها نیستند، بیشتر آدم‌هایی هستند که از لحاظ سیاسی قابل اعتمادند. یعنی بیشتر سیاسی هستند تا هنری در حالی که این کافی نیست و واقعا در سیاست‌های فرهنگی می‌تواند موانع بسیار بزرگی ایجاد کند.

وی همچنین اذعان داشت: مدیر کاره‌ای نیست، آدم‌ها از جای دیگری تعیین می‌شوند، سیاست‌ها از جای دیگری دیکته می‌شود. بیچارگی ما این است: یک مرکزیت‌گرایی یا سانترالیزم داریم که همه را خط می‌دهد و کنترل

قطب‌الدین صادقی:

مهم‌ترین ویژگی تئاتر، مدیر و برنامه‌های آن مدیر است

قطب‌الدین صادقی نویسنده، مترجم، بازیگر سینما و تلویزیون و کارگردان تئاتر، در پاسخ به چالش این هفته صبا گفت: زمانی می‌توانیم بگوییم تئاتر ما هویت فرهنگی کشورمان است که چند نهاد داشته باشیم، تماشاخانه بزرگ با بودجه‌های خوب با گروه‌های ویژه که نمایش‌هایی را کار کنند که برآمده از تاریخ، اسطوره‌ها یا مسائل اجتماعی خودشان باشد. ما در حال حاضر چنین تئاتری نداریم. نه ساختمان تماشاخانه آن را داریم نه مدیرش را، نه سیاست آن را داریم و نه بودجه‌اش را.

او در این زمینه توضیح داد: «تئاتر شهر» می‌توانست این‌گونه باشد، ولی در آن هم تئاتر خارجی کار می‌شود هم تئاتر کودک کار می‌شود، اصلاً معلوم نیست هویتش چیست. در تمام دنیا تئاتری که مال آن کشور باشد قبل از هر چیز، یک تئاتر ملی است و تئاتر ملی یعنی مسائل، ارزش‌ها، تفکر و زیباشناسی آن کشور؛ که متأسفانه ما چنین جایی نداریم.

صادقی در ادامه بیان کرد: یک زمانی می‌خواستند که تماشاخانه «سنگلج» فقط برای نمایش‌های سنتی شود که هنوز ادامه دارد یا مثلاً «تالار هنر» مخصوص تئاتر

این که سال‌های سال است در میان هنر این اقلیم، هنر تئاتر مظلوم‌ترین واقع شده و درد و دل هنرمندانش همیشه بیش از شش‌تای دیگر بوده؛ سخن جدیدی نیست و هر کس در این هفت‌گانه دستی بر آتش دارد، به آن واقف است. اما بیشتر این نگران‌کننده است که تئاتر، این هنر محروم و مظلوم، تا چه حد شناسنامه

هویت و فرهنگ این کشور است؟ برای این که بفهمیم برای این شناسنامه چه کرده‌ایم و وضعیت امروزی آن چگونه است، چالش این هفته را به این موضوع اختصاص داده‌ایم و با برخی از هنرمندان آن به گفت‌وگو نشستیم. که در ادامه می‌خوانید. توضیح این که تمام مطالب گفته شده در این گزارش نظرات و پاسخ‌های هنرمندان ارجمند است که البته با دغدغه‌مندی وارد این چالش شده و نگاه‌هایشان را با ما به اشتراک گذاشته‌اند و ما هم بدون کم و کاست، آنها را منتشر می‌کنیم. روزنامه صبا نیز بر حسب مأموریت و هدف اصلی‌اش که همانا مطالبه‌گری و شفاف‌سازی و تعالی در عرصه فرهنگ و هنر است و همچنین در راستای رویکردهای مدیران و متولیان عرصه هنر - که بر این مهم تأکید دارند - اقدام به راه‌اندازی شنبه‌های چالشی کرده است که هر هفته با یک موضوع به جهت تعامل وارد حریم یک هنر از هنرهای هفتگانه می‌شود. مخاطبان محترم نیز می‌توانند با رعایت اصول اخلاقی درباره چالش‌های هر هفته روزنامه صبا در فضای مجازی با ما همراه و نظرات خود را به اشتراک بگذارند.

ندا روزبه
گفت و گو